

Đề bài

Hãy tả người thân yêu và gần gũi nhất với em (ông, bà, cha, mẹ, anh, chị, em...)

Bài làm

Ông nội em là người mà cả gia đình đều kính trọng, là người gần gũi nhất với chúng em.

Ông đã ngoài bảy mươi nhưng đi lại còn nhanh nhẹn. Vóc người dong dong cao. Ông thường mặc bộ âu phục màu xanh lam khi đi đây đó. Tóc ông đã bạc gần hết, lúc nào cũng cắt cao và chải vuốt rất gọn gàng. Mái tóc trước được chải ngược ra sau để lộ vàng trán cao đã hằn sâu những nếp nhăn. Đôi mắt ông không còn tinh anh nhưng ông thích đọc báo, xem ti vi. Những lúc ấy, ông phải mang kính, chăm chú một cách tỉ mỉ. Răng của ông đã rụng đi mấy chiếc nên cái miệng móm mém. Ấy thế nhưng đôi môi ông hay mỉm cười, nụ cười đầy tình yêu thương nhân hậu. Đáng chú ý nhất là đôi bàn tay ông – một đôi bàn tay khéo léo. Bàn tay xương xương và chai sần vì đã lao động quá nhiều nhưng ông làm đâu ra đấy. Tuy ông đã già nhưng đôi tay còn khỏe lắm, ông làm việc không mỏi. Ông thường đan lát, bó chổi treo trên gác bếp để con cháu có cái mà sử dụng. Vườn cây của ông lúc nào cũng sum suê, trĩu quả. Mùa nào quả ấy, chúng em tha hồ hái quả mà ông không hề rầy la. Có lẽ ông trồng cây chỉ mong đem lại quả chín cho con cháu.

Những ngày thơ ấu, chúng em sống trong tình thương bao la của ông, được ông che chở, dắt dìu. Ông luôn quan tâm đến cái ăn, cái mặc, việc học hành của em. Bữa ăn, ông thường bỏ thức ăn cho em. Ông vui khi em chóng lớn, học hành tiến bộ. Ông luôn lo lắng cho tất cả mọi người trong gia đình, nhắc nhở công việc làm ăn của bố mẹ em. Ông là chỗ dựa tinh thần cho cả nhà. Nhờ có ông mà mọi thành viên trong gia đình đều vững bước đi lên. Chẳng những ông quan tâm cho gia đình mà ông còn luôn nghĩ đến tình làng nghĩa xóm, hay giúp đỡ người nghèo khó, người không may trong cuộc sống. Ông coi trọng chữ nhân – nghĩa ở đời. Ông thường lấy những câu chuyện đời thường thể hiện điều nhân nghĩa để giáo dục cả nhà. Bởi vậy, mọi người luôn quý mến ông.

Tấm lòng nhân ái của ông là ngọn đuốc soi sáng tâm hồn. Ông đã truyền thêm sức mạnh cho em để vững bước đi lên trên con đường học tập. Gia đình em luôn tôn kính, làm theo điều ông mong muốn. Em vẫn thường quanh quần bên ông, lúc thăm vườn cây, khi bắt sâu, nhờ cô giúp ông. Em thầm mong sao cho ông em vẫn mãi như hôm nay.